

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1926 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rätt till pension för extra provinsialläkaren K. Lindhé.

I en till riksdagen avlåten, den 7 januari 1926 dagtecknad proposition nr 21, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag föreslagit riksdagen medgiva, att extra provinsialläkaren i Värmdö distrikt av Stockholms län *Knut Lindhé* må, därest han avgår från sin tjänst före den 1 juli 1926, åtnjuta den rätt till pension som skulle hava tillkommit honom, om han omedelbart vid uppnådda 65 års ålder avgått från befattningen.

Av utredningen i ärendet inhämtas bland annat att Lindhé, som är född den 2 februari 1858 och den 1 april 1896 tillträtt befattningen såsom extra provinsialläkare i Värmdö distrikt, vid upprättandet från och med år 1912 av extra provinsialläkarnas pensionskassa icke varit skyldig ingå som delägare i kassan, emedan han överskridit 45 års ålder samt att han endast mot erläggande av en retroaktivavgift av 18,640 kronor kunnat vinna delaktighet i kassan. Lindhé, som icke inträtt i pensionskassan, har jämlikt kungörelsen den 30 december 1911 (nr 164, sid. 10) varit berättigad att vid avgång från befattningen *omedelbart vid fyllda 65 års ålder* erhålla en årlig statspension av 1,500 kronor. Sedan en av Lindhé hos Kungl. Maj:t gjord ansökning om rätt att, även om han icke omedelbart vid uppnådd 65 års ålder avginge ur tjänst, få bibehålla nämnda pensionsrätt genom beslut den 22 december 1922 förklarats icke kunna bifallas, har Lindhé även efter uppnådda 65 år kvarstått i tjänst.

Under återopande av 1923 års riksdags beslut om förhöjning till 2,000 kronor av den avgiftsfria statspensionen till vissa äldre extra provinsialläkare, vilka icke blivit delägare i extra provinsialläkarnas pensionskassa — vilken förhöjning givits retroaktiv verkan beträffande förutvarande extra provinsialläkare, som redan tidigare pensionerats enligt bestämmelserna i förenämnda kungörelse den 30 december 1911 — har nu Lindhé hos Kungl. Maj:t anhållit om utverkande av riksdagens medgivande för honom att vid avgång ur tjänst erhålla rätt till den pension av statsmedel, som numera utgår till ifrågavarande extra provinsialläkare.

Ansökningsen har tillstyrkts av medicinalstyrelsen, direktionen över extra provinsialläkarnas pensionskassa och statskontoret.

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet.

Med hänsyn till de i propositionen åberopade omständigheterna har utskottet, om ock med viss tvekan, funnit sig böra tillstyrka det begärda medgivandet i fråga om rätt till pension för extra provinsialläkaren Lindhé under den av Kungl. Maj:t föreslagna förutsättningen, att Lindhé avgår från sin befattning före den 1 juli 1926.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 11 februari 1926.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Gustafsson* i Stensholm, *Lindley*, *Pettersson* i Olovstorp, *Enhörning*, *Bondeson*, *Berge*, *Ström* och *Bodin*; samt
av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Borggren*, *Bäcklund*, *Olsson* i Berg, *Lovén*, *Wikström*, *Laurin* och *Uddenberg* i Varberg.
